

De nieuwe dag

De nieuwe dag
staart moedeloos
naar binnen.
Alsof niet ik de dag,
doch de dag
mij moet beginnen
en daar geen been in ziet.

Verbaasd onderga ik
deze rolwisseling.
Die ongevraagde kleur
die mijn bestaan
vastberaden onderstreept.

Pas:
als ik ongemerkt
opgezweept
mijn lichaam strek
ontdek ik dat ik lach.
En ruil mijn dromen in
voor een brutale dag.